

RESTITUTIO IN INTEGRUM

Barabás Zoltán (1953–2015)

Maradásom kell-e még?

*Mint halálra mérgezett kis életek,
évtizedeken át finom és elegáns
mondatok kergetőztek idegpályáimon
a Márai-arcú rettenettel;*

*már túléltem Krisztust,
Adyt és József Attilát,
Nietzschét, Szilágyi Domokost,
akik jóval előttem jártak,*

*és a csenddel háltak
Jeruzsálem falai között,
a lápvilágban, Váradon
s talán még Pesten is;*

*fél évszázada kapaszkodom
ronggyá foszlott évszakokba,
mint dezertőrök fattya
az alkonyi szélhantokra;*

*egyre nehezebben mondom ki,
mint aki az n-edik
sarki expedícióra készül,
a pitiáner hazugok közé:*

*„vigyétek”. De végső soron
jussotok is. A kapzsziké.
Itt a satnya pártütőké
minden, a füllentőlaciké,*

*amit Pál és én
a damaszkuszi útról
visszatérve letettünk
megmoshatatlan lábatok elé.*

*Bevallom: nevetséges voltam
a Nap alatt, mint aki álompárt,
csicskásnak csinomjankót talált,
és nyomban felkiáltott: elég! Elég!*

*Engedd, hogy torzóban maradt
versemmel végül tisztára
töröljem kerti asztalodat, Uram.
Maradásom kell-e még valakinek?*

(2006)

BARABÁS ZOLTÁN költő, újságíró, szerkesztő, a *Várad* folyóira egyik alapítója 1953. április 1-jén született Nagyváradon. Középiskoláit szülővárosában végezte, 1981-ben Kolozsváron diplomázott filozófiából, ekkortól a rendszerváltásig az *Előre* napilap, majd 1990–1994 között a *Romániai Magyar Szó* munkatársa. 1991-től az induló *Partiumi Közlöny* főszerkesztője is, illetve a Királyhágómelléki Református Egyházkerület tájékoztatási szolgálatának vezetője. Közben 1995–97 között az *Erdélyi Napló* munkatársa, vezető szerkesztője. Egyik alapítója az 1998-ban létrehozott Erdélyi Népfőiskolai Collegiumnak. Tagja volt a Tokaji Írotábor kuratóriumának, 2008–2011 között a Partiumi Magyar Művelődési Céh igazgatója, 2004–2014 között a Partiumi Írotábor főszervezője, a Pro Universitate Partium Alapítvány munkatársa, az *Agria* folyóirat főmunkatársa. Több verseskötet szerzője, egyházkerületi kiadványok szerkesztője. 2015. május 24-én hunyt el szülővárosában, három nap múlva helyezték örök nyugalomra a Rulikowski temetőben. Önálló kötetei: *Ulysses gúnyjában* (1997), *Valaki állt a szélben* (1998), *Hűvös holdfényben* (2000), *Balkáni szürkület* (2002), *Pótszavak nélkül – egybegyűjtött versek* (2003), *Homályhatáron* (2004), *Kútbanézők* (2006), *Nem szökhettek meg* (2013), *Vaksakk* (2014).

Ady Endre sírjánál Budapesten, 2009. január 27-én, jobbról balra: Barabás Zoltán, Dénes László, Pataki István, Gittai István